

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۸ جنوری ۲۰۲۲

یونس نگاه

نان

نانوائی تبسم برای ۶۵۰ خانواده نیازمند نان می‌دهد. اما چرا مردم نیازمند نان می‌شوند؟ جهان نسبت به هر زمان سیرتر است. تولید نان و دیگر خوراکی‌ها بر روی زمین بیش‌تر از نیاز شکم تمام آدم‌هاست. هر سال میلیون‌ها تن غذا می‌پوسد و هزاران نفر از پرخوری جان می‌دهند. زمین دامن بسیار پریرکت دارد، ولی آدم‌ها توانائی حفظ نان خود را ندارند. آدم‌ها نمی‌توانند مانع غارت نان خود شوند. موضوع اصلی دین نان است. اگر از دین نان را برداریم آن وقت اخلاق، سیاست، جهاد، بهشت و خداوند همه میان‌تهی می‌شوند. ستون دین و سیاست نان است. سیاست‌مداران و ملاها در دهان‌شان خدا و مردم است، اما در دل‌شان نان است. در ظاهر جهاد یا دمکراسی می‌خواهند ولی در اصل زکات، عشر، مالیات، محصولات گمرکی، تصاحب دارائی‌های جمعی، انحصار سرچشمه‌های عایداتی و نیروی رایگان/ ارزان کار می‌خواهند.

دین و سیاست برای توزیع نان خلق شده اند. مالکان دین و صاحبان سیاست همیشه تلاش دارند جریان طبیعی نان را سد شوند. بر شریان‌های نعمات پاتک می‌اندازند و از طریق کنترل لقمه‌های مردم آنان را مدیریت می‌کنند. گرسنگی در عصر ما طبیعی نیست. هر گرسنه‌ای را اگر خوب به‌حالش دقت کنید، متوجه می‌شوید که او "نیازمند" نی بلکه غارت‌شده است. خانی زمینش را گرفته، ملائی شهرش را قاپیده، سیاست‌مداری راهش را گرفته و یا سرمایه‌داری حاصل کارش را دزدیده است.